

Jukka Salonen

SEINILLÄ ON MYÖS SILMÄT. Ja ne ottavat todella hienoja kuvia...

Teknologia valtaa alaa kaikkialla, myös museoissa. Ympäri maailmaa kuuluu puhetta kuinka säästettäisiin ja varmaankin kivasti tehostettaisiin tekemällä museovalvonnasta kamerapohjaista ihmispohjaisen sijaan. Rohkenen kuitenkin olla eri mieltä.

Kävin kerran opintokäynnillä nimeltä mainitsemattoman kaupungin vedenpuhdistuslaitoksella. Mietimme ystävämme kanssa laitoksen turvallisuutta. Esittelijä selitti ylpeänä ”meillä on täällä kamerat.” ”No mutta eihän se estä tekemästä mitään...” totesi ystäväni, mihin esittelijä holhoavasti kertoi että ”mutta tekijästä jää hieno kuva meille”. Olimme ystäväni kanssa yhtä aikaa tyrmistyneitä ja huvittuneita. Tämä ei vastannut käsitystämme turvallisuudesta.

Nykyään on arkipäivää että museoista eri puolilla maailmaa kuuluu samanlaisia visioita ja kommentteja. Ettei huoneissa olisi enää valvojia vaan homma hoidettaisiin valvontakameroilla ja niitä ruudun takaa seuraavalla ihmisellä ja ehkä muutamalla kiertävällä vahdilla. Voi olla että 500 vuotta vanhaan gobeliiniin tai moderniin tilataideteokseen hakaristin sprayaavasta henkilöstä jäisi hyvä kuva kameraan. Mutta onko siitä mitään apua jos henkilöllä on huppari? Aurinkolasit ja vikkelät jalat? Eikä kukaan huomaa yhdestä kymmeniä huoneita esittävistä ruuduista mitä tapahtuu eikä huoneessa ole ketään valvomassa?

Toki näen myös valvontakamerat tärkeiksi. Mutta ne ovat kuitenkin näkemykseni mukaan vain apuväline ja työkalu, eivät kaikenkattava suojakenttä. Esineistön ”lähisuojelussa” jopa punaisesta narusta kahden pylvään välissä on enemmän hyötyä. Kameralta voi naamioitua, mutta mikäli kaksi metriä teoksen edessä on pääsyn estävä naru, on ainakin vaikeampi ylettyä tekemään ilkeävaltaa. Puhumattakaan jos paikalla olisi valvoja... En ole huliganismiin taipuvainen, mutta voisin kuvitella, että hakaristin väkertämistä häiritsee, mikäli joku on fyysisesti paikalla käskyin ja kehotuksin estämässä orastavaa taiteilijaa.

Mutta kuka minä olen kritisoimaan? Olenhan vasta aloittamassa museologian opiskelua. Ehkäpä joku suuri ja viisas henkilö vielä lyö eteeni dokumentin mikä todistaa että pelkällä kameravalvonnalla hoidettu museovalvonta tulee halvemmaksi kuin eri poliittisten tunnusten ja sukupuolielimien kuvien peittämien museoesineiden restaurointi? Tai ehkä kuvailtu kameravalvonta toimii loistavasti. En ole ainakaan vielä kuullut että nimeltä mainitsemattomassa kaupungissa olisi ollut ongelmia veden kanssa.

Lopuksi haluaisin vähän kutitella paranoiaanne ja lainata Grant Morrisonin Invisibles sarjakuvaa. ”He voivat täyttää maailman valvontakameroilla. Mutta he eivät ikinä voi vahtia että kameroita valvova henkilö ei kuluta aikaansa pelaten Doomia tai harrastaen itsesaastutusta.” Pistää miettimään uskaltaako nimeltä mainitsemattoman kaupungin vettä sittenkään enää juoda...

Kirjoittaja on vihainen kulttuurihistorian ja museologian opiskelija. Toivottavasti myös tuleva kulttuurisarre.